

Zaterdag vroeg in de middag. Mijn vrouw is vandaag elders, dus ideale dag om wat politiekeerigs te doen. Donderdag de perspectievennota gekregen van het college. Die ligt halfopen op de koffietafel. Gisteren is -zoals iedere vrijdag- de agenda voor de komende Politieke Markt in de bus geploft. Ligt er naast. Even gekeken waar ik waarschijnlijk naar toe moet. Volgende week weliswaar geen politieke markt, maar dan kan ik me vast een beetje inlezen.

Half onderuitgezakt lees ik een speciaal bundeltje over het "Integraal Afsprakenkader Schaalsprong Almere 2030+". In redelijk Nederlands: welke afspraken maken we met het rijk over de groei van Almere. Het is een complex proces. Ik heb het wel eens 3-Dimensionaal Sudoku genoemd. Alle onderwerpen en processen zitten aan elkaar vast, en we spelen meerdere sudoku's tegelijk met andere steden, provincies en ministeries.

Er zijn twee thema's die steeds in mijn hoofd terugkomen: wat doet de schaalsprong met de bestaande stad en kunnen we overal betaalbaar wonen, met al die ambitieuze plannen. Dan de vraag: wat doet de schaalsprong met mensen en wie zijn dat eigenlijk.. Wie is ons publiek?

De televisie staat zachtjes aan. Als radio. Er is een optreden gaande in een stadion gevuld met ik schat 25.000 mensen. Ik zie drie verklede mannen in de leeftijd van ruim na de penopauze. De Sjonnie's. Zingen kunnen de heren niet, maar het is feest. Ik kijk het even aan en wordt door een Sjonnie attent gemaakt op een dansje welke zij hebben ontwikkeld: De Hip.

Er hoort een liedje bij met de volgende tekst: "Hip hip, van de koeien naar de kip, kip. Van de schommel naar de wip, wip... Lekker zwemmen zonder slip. La-la-la-laaaah..." En dat herhaalt zich een tijdje.

In het publiek is een groot aantal mensen dat zich de tekst en de bijbehorende choreografie heeft meester gemaakt. "Dat is ook ons publiek", denk ik hardop.

De concentratie is weg: Van 3-Dimensinaal Sudoku naar zwemmen zonder slip is vandaag een te grote overgang voor mij.